

עפ"ת 43904/01/22 - בוריס אבצון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 43904-01-22 אבצון נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90521145921

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
המערער	בוריס אבצון
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה חיפה (כב' השופט אור לרנר) מיום 2.1.22, בגדרה נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין דו"ח שמספרו 90521145921 (להלן "הדו"ח").
2. ביום 17.4.21 צולם רכבו של המערער במצלמת מהירות א 3, ונשלחה למערער הודעת תשלום קנס - הדו"ח, על פיו נהג המערער במהירות העולה המותר לפי תקנה 54 (א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
3. ביום 12.9.21 הקנס שולם.
4. ביום 22.11.21, הגיש המערער בקשה להארכת מועד להישפט בשל העובדה כי הוא כופר בביצוע העבירה והצביע על בת זוגתו כמי שנהגה ברכב בזמן ביצוע העבירה, ואף שילמה את הקנס מחשש לריבית פיגורים, ללא ידיעתו.
5. בית משפט קמא, דחה את הבקשה וקבע כי בשל העובדה כי הקנס שולם רואים במערער כמי שהודה בביצוע העבירה, הגם אם טענתו כי בת הזוג שילמה את הקנס בלי ידיעתו, וזאת בהתאם להוראת סעיף 229 ח' לחוק סדר הדין הפלילי.
6. לידיו של בית משפט קמא עצם תשלום הקנס משתכללת הרשעתו של המערער בעבירה המיוחסת לו.

והוא נושא את עונשו במלואו, והנסיבות שבהן תתאפשר הארכת מועד להישפט, בנסיבות אלו הינן חריגות ביותר.

7. נסיבות חריגות אלו לא מתקיימות בענייננו, וכי בקשה להישפט היא דרך פעולה חלופית לתשלום הקנס ומשעה שהמערער שילם את הקנס רואים אותו, בהתאם לחוק כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט.
8. גם הטענה של עיוות דין, אין בנמצא וכי הטענה כי בת הזוג נהגה ברכב בזמן ביצוע העבירה, אין בה כדי לסייע לו. תצהירה לקוני, לא נתמך במסמכים ואף כאשר מצורף תצהיר כזה, על פי פסיקת בית המשפט העליון הדבר אינו מהווה ביסוס לטענה של עיוות דין אשר תצדיק הארכת המועד.
9. עוד הוסיף וקבע בית משפט קמא כי נקיטת אמצעי תיקון על ידי משרד הרישוי אשר הובילו להגשת הבקשה, לא יוצרים עילת עיוות הדין, בשל נקיטת אמצעי תיקון בעקבות שיטת הניקוד על ידי משרד הרישוי.
10. המערער לא השלים עם פסק דינו של בית משפט קמא והגיש את הערעור שלפניו.
11. המערער חזר על טיעוניו, גם במסגרת הערעור, תוך תקיפת קביעת בית משפט קמא בקביעה כי המערער ידע על קיומו של הדו"ח שכן המערער לא עודכן על ידי בת הזוג ששילמה את הדו"ח. עוד טען המערער שבמידה והיה ספק בבית המשפט שבת הזוג נהגה ברכב, יכל לקיים דיון ולברר את גרסתה אך לא לדחות טענתה זו ללא בירור עובדתי.
12. דחיית הבקשה להארכת מועד להישפט, תגרום לעיוות דין חמור למערער, ייפסל לתקופה ממושכת, פסילה שתפגע קרוב לוודאי בפרנסתו, על לא עוול בכפו.
13. לאחר שעיינתי בהחלטת בית משפט קמא, עיינתי בהודעת הערעור, ושמעתי את טיעוני הצדדים במהלך הדיון שהתקיים בפניי, אני סבור כי דין הערעור להידחות.
14. המסגרת הנורמטיבית החלה על העניין, קבועה בסעיפים 229-230 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ד-1982.
15. המערער, קיבל את הדו"ח, על פי אישור המסירה שהוצג לעיוני במסגרת הדיון, ולכן קביעת בית משפט קמא שהמערער ידע על הדו"ח היא קביעה מבוססת ובדין יסודה; המערער אף לא עמד בנטל להוכיח שלא קיבל את דבר הדואר בנסיבות שאינן תלויות בו, כנדרש בסעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי, בשל קיומו של אישור מסירה.

16. הוראת סעיף 229 (ח) לחסד"פ, ולפיה אדם ששילם את הקנס - רואים אותו כאילו הודה באשמה, הורשע ונשא בעונש, מאפשרת רק בנסיבות חריגות ביותר הארכת מועד להישפט, לאחר ביצוע התשלום גם בנסיבות הנטענות על ידי המערער. לא מצאתי נסיבות חריגות כאלו ובפרט כאשר המערער היה מודע לקיומו של הדו"ח, ולא פעל להגשת בקשה להישפט ולא נתן הנחיה שלא לבצע את התשלום.
17. זאת ועוד, על פי פסיקת בית המשפט העליון רע"פ 2342/21 **ענאיה שדיד נ' מדינת ישראל**, בקשה להישפט היא דרך פעולה חלופית לתשלום הקנס, כך ששעה שהמערער שילם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה כאמור, ואין מקום לאבחן עניינו של המערער מקביעה זו.
18. זאת ועוד, צדק בית משפט קמא, כאשר קבע כי עצם קיומו של תצהיר של אדם אחר שנהג ברכב במועד ביצוע העבירה, אין בה, על פי פסיקת בית המשפט העליון כדי להצדיק הארכת מועד להישפט, כאשר בנוסף לכך התצהיר אינו מגובה במסמכים וראיות לרבות כיצד זכור למגישת התצהיר, מה היו מעשיה במועד ביצוע העבירה הנטען וכיצד זכרה עובדה זו, ראו רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם** (2018), בפסקה 21 לפסק-הדין.
19. קיומם של אמצעי תיקון, אינם עילה לעיוות דין מאחר ומדובר בפעולה מנהלית, חיצונית להליך המשפטי ומבוססת על שיטת הניקוד, שביכולתו של המערער לתקוף באפיק המנהלי ללא כל קשר להליך השיפוטי של הארכת מועד.
20. בנסיבות אלו, אני סבור כי צדק בית משפט קמא בהחלטתו ואין כל עילה להתערב בה.
21. סוף דבר, הערעור נדחה.

ניתן היום, א' אדר א' תשפ"ב, 02 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.